

Süli-emlékkiállítás

Süli András algyői születésű naiv festő 33 képe 1969-ben a Pozsonyban megrendezett Naiv Művészek II. Nemzetközi Kiállításán elnyerte a 7 ezer koronás Triennálé-díjat. Halála előtt 21 nappal hallotta a hírt, de mire a díj megérkezett, Süli András meghalt Szegeden.

Alkotásából most a szegedi November 7. Művelődési Központban rendezett kiállítást a naiv művészetet felkaroló filmrendező, Moldován Domonkos. A tárlatot tegnap délután nyitotta meg Tornai József költő. A nyitótünnepségen levetítették

Moldován Domonkos 1966-67-ben Süli Andrásról készített portréfilmjét. A Süli-emlékkiállítás augusztus 20-ig tekinthető meg, hétköznap 10-től 18 óráig, vasárnap és ünnepnap 10-től 12 óráig. A kiállítás időtartama alatt négy ízben filmvetítésre kerül sor. Augusztus 3-án és 10-én délután 6 órakor, augusztus 4-én és 18-án délután 11 órakor Moldován Domonkos díjnyertes portréfilmjeit vetítik, melyeket Süli Andrásról, Benedek Péterről és Bankóné Dudás Juditról készített.

Búcsúzik a Mózes

Ma, szombaton este 8 órai kezdettel ismét Madách Imre: Mózes című drámája szerepel a Szegedi Szabadtéri Játékok műsorán — az idei évadban utoljára. Képünk a búcsúzó előadás második részének feszült, drámai pillanatát ábrázolja, amikor a nép Aront (Avar István) kéri, forduljanak vissza a pusztából

Bess és Iluska

Házy Erzsébet két szerepe

Tizennégy esztendővel ezelőtt, 1959 júliusában, a felújított Szegedi Szabadtéri Játékokat köszöntötte a Film, Színház, Muzsika. A címlapon Házy Erzsébetet láthattuk a Dóm téren, az első sikerek kovácsainak egyikét, az első János vitéz első Iluskáját. A folyóirat múltbeli száma az eltelt másfél évtizedre emlékezik. A címlapról ismét Házy Erzsébet mosolyog ránk, aki a szabadtéri játékok 15 éves történetének egyik leggyakoribb szereplője volt. Szinte minden nyáron találkozhattunk vele. Enekelte a Csinom Palkó Eduskáját, A cigánybáró Szaffiját, láthattuk a Brankovics Györgyben. Idén két főszerepet énekel-játszik. Gershwin: Porgy és Bess című operájában a tündöklő szépségű lányt alakítja, akiért énekel-halnak a fekete férfiak, majd Kacsóh Pongrác János vitézében ismét Iluska tündéralakjában lép színpadra.

sain a néger lány jelmezei, a nagy tükör előtti sminkasztalon tubusok, festékek, tégelyek.

— Deréktől fölfelé feketéren festenek, koromfeketére, s ezzel már nem én jövök ki a színpadra, hanem a Gershwin által megálmodott négerleány. Ezt a „feketeséget” kellene folytatni az egész előadás folyamán. Igyekszem mindvégig egy más világ, egy idegen temperamentumú nép, az amerikai négerkek közül egy lenni a színpadon. A Bess-alakítás egyike legnehezebb szerepeimnek. Nemcsak az ének fontos, de szinte egyenrangú vele a megjelenés, a mozgás — a színészi játék. A Gershwin-opera nagy sikere azt hiszem elsősorban abban rejlik, hogy Mikó András ráértett a mű alapproblémájára, meg tudta teremteni az előadás különös levegőjét, bátran vállalta egy távoli világ követeként megjelenő opera színpadra állítását. Elismeréssel kell szólni minden kollegámról, akik nemcsak nagy lelkesedéssel, de mély meggyőződéssel dolgoznak azon, hogy — bár egyikük sem néger — a színpadon négereknek tűnjenek.

— Tulajdonképpen nem nagyon lelkesedem a szabadtéri előadásokért, ahol elvész, megsemmisül a színház négy fal közötti, semmi máshoz nem hasonlítható, és semmivel nem pótolható varázsa. De ennek a városnak különös hangulata, megejtő szépsége van. Szegeden engem nem a színház, nem a teátrum vonz, hanem maga a város: jellege, hangulatai, szépsége. És ideköt az a nagy lelkesedés, amit a város lakói produkálnak a szabadtéri játékok idején a szabadtéri játékok sikeréért. Házy Erzsébet Kossuth-díjas érdemes művésszel öltözésében beszélgettünk a főpróba előtt. Az öltöző foga-

Az opera után daljáték következik. Augusztus 10-én Kacsóh Pongrác János vitézében Iluska lesz. A művész elmondta, hogy ezen a színpadon, mely méretei miatt elsősorban a látványosságra épít, kisebb a különbség opera, operett, daljáték és musical között, mint a közsínházban. Így a színészs számára minden produkció egyformán nehéz feladatot jelent.

— Iluska szerepével tizenöt évvel ezelőtt is zavarban voltam. Most, tizenöt év múltán, hogyne lennék zavarban. Húsz év múlva, ha nekem ajánlják majd a gonosz mostoha szerepét, talán elmúlik...

Tandi Lajos

Csak a fagyalt ugyanaz

Másodszor játszik itt Kohut Magda

„Mirjam: Kohut Magda” — olvashatjuk a Mózes plakátjain, a műsorfüzetekben. A művész most ismerkedik a várossal.

— Nagyon régen, még az ötvenes években szerepeltem itt, amikor a főiskoláról kikerülve a Néphadsereg Színházának tagja voltam. A Virág cukrászda már akkor is megvolt, a fagyalt is ugyanolyan finom, de a város akkor mintha halott lett volna. Most minden egészen más: új házak, nagy zöld parkok, terek mindenfelé, szököttakkal, s rengeteg szoborral. És az emberek is nagyon kedvesek. Szokatlan ez egy pestinek.

Tudjuk, hogy a darabot hat éve játsszák Pesten, a Nemzeti Színházban. Minek tulajdonítja a nagy sikert? — En Madáchot, Petőfi mellett a kor legnagyobb költőjének tartom. A Tragédia hosszú ideje szinte szentként a magyar nemzetnél; a Mózes iránti érdeklődés kicsit talán a Tragédia költőjének is szól. Ezenkívül a

darab mondanivalója, a vézér és nép kapcsolatának alakulása, minden korban aktuális probléma: ennél nagyobb drámai összetettség el sem tudok képzelni. Én nagyon jól érzem magam a darabban, szeretem ezt a szerepet, s szinte furcsa lenne, ha egyszer abba kellene hagyni.

A szabadtéri előadás nyilván sok tekintetben eltér a zárt színházitól.

— Egy ilyen óriási színpadon elkerülhetetlen az erősítőberendezés. Engem kissé zavar, jobban szeretem, ha a hangom természetesen hallatszik. A halk, lírai részek ugyanis az erősített következtében kevésbé finoman formálhatók meg. A nagy tér szelesebb mozgásokat is követel. Ez már egyáltalán nem zavar: szeretem a mozgást. Mirjamot statikusan és dinamikusan egyaránt lehet formálni. Eredetileg körülbelül egyenlő arányban kevertem a kettőt, most nyilván több mozgásra lesz szükség.

Végül még egy kérdést: szerencsés ötletnek tartja a Mózes előadását Szegeden?

— Mindenképpen! Szakmai szempontból is érdekes a szabadtéri előadás, ezenkívül nagyon örülök annak, hogy a szegediek, s a város környékén lakók, megismerhetik ezt a nagy művet.

Szabjély Mihály

Kétkezi munkások közül

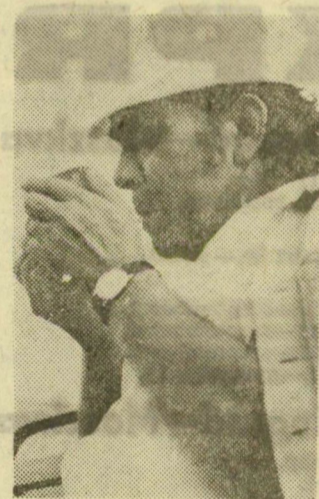
Szirtes Ádám a filmről és Kalebről

A zöld kempingruhás, fehér vászonsapkás, középkorú férfiben a szegedi járókelők egy része futó pillantásra bizonyára nem lát mást, mint városunkba került, ráerősen nézelődő, a Dóm tér felé is el-elvetődő különc turisztát. A mozilátogatók azonban rögtön felismerik. Sokan meg is szólítják, hogy pár szót válthassanak vagy legalább kezet foghassanak vele. Neve ugyanis elválaszthatatlanul összeforrott a magyar filmtörténet egyik legragyogóbb korszakával.

Szirtes Ádám az egyik legnagyobb egyénisége annak a nemzedéknek, melynek színrelépésével 1948-50-ben friss szél zúdult be a nagy múltú magyar film-

gyártás bizony áporodott, fülledt levegőjű berkeibe. A Talpalatnyi föld férfi főszerepében ismerte meg egy csapásra a közönség, nemcsak idehaza, hanem abban a több mint húsz országban is, ahol ezt a mélységes költészettel átszótt, megrendítő filmpozszt, filmművészetünk örökbecsű alkotását a hazai premier után bemutatták. Szirtes azóta több mint száz filmben játszott, többek között a Simon Menyhért születésében, a Katonazenében, a Hideg napokban, a Házy Jánosban és az Alázatosan jelentem címűben.

— A legtöbb színész vágya — foglalja össze eddigi

munkásságának lényegét és értelmét — valamilyen nagy klasszikus szerep. Ezen próbálja ki erejét, tehetségét. Nekem más út jutott. Parasztfiúként lettem színművészeti főiskolás. A kétkezi munkások közül jöttem. Őket játszottam régen, s ma is ezt érzem legfőbb hivatásomnak. Nagyon boldog ember vagyok, hogy így alakult sorsom és pályám. Van persze bennem egészséges elégedetlenség, tovább üző nyugtalanság is. Tudom, a filmművészetnek haladnia, állandóan megújulnia kell. Szemünk látára azonban nagykorú lett egy nép, új hazát épít magának, gazdag, tartalmas életet él. Ezt filmművészetünknek is ábrázolnia kell.

Sokoldalúbban, szenvedélyesebben, nagyobb érzékenységgel, mint jelenleg teszi. Ezért örülök két új filmszerepemnek.

Gyarmathy Livia Álljon meg a menet című filmjében egy funkcionáriust, Szűcs János Drágább a szerelemnél című filmjében pedig egy tanácselnököt fogok játszani.

A Nemzeti Színház művészeként Szirtes Ádám eljuttott persze a klasszikusokhoz is, Shakespeare-ig, Molière-ig, Katona József-ig, Vörösmartyig, Madáchig.

— Szívesen játszottam, és ma is szívesen játszom Zubolyt a Szentiványi álomból, Balgát a Csongor és Tündéből, Tiborcot a Bánk bából. Klasszikus szerepeim közül ők valók leginkább abból a világból, ahová származásom és érzelmi világom elválaszthatatlanul odakapcsol. A Mózes szegedi bemutatója elé nagy várakozással tekintek. Kaleb, akit játszom, nem próféta, nem főember, és egyáltalán nem rendkívüli jellem. Csúppan egyetlen megszólaló, beszélő alak azok közül, akik a szenvedések és kétségek között gyöttrődnek, akik ingadoznak az elszántság és a kishitűség, az önzés és a közösségi érzés, a megalázkodás és az öntudat, a gondtalan hízás és a szegény szabadság között. Madách azonban róluk és értük írta a Mózes, s remélem, szavai Szegeden is úgy fognak hatni, hogy nekik és értük szólnak.

Csaplár Ferenc

Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság Szegedi Szakasz-mérnöksége

a partfal építési munkáit megkezdte

Felhívjuk a Tiszán, a 173-170 fkm közötti szakaszon közlekedő vízi járművek vezetőit, hogy ezen a folyószakaszon ÓVATOSAN, FIGYELMESEN, A HAJÓZÁSI JELEKET BETARTVA KÖZLEKEDJENEK.

Építésvezetőség

Az Állami Biztosító pályázatát hirdeti

BIZTOSÍTÁSSZERVEZŐI MUNKAKÖR BETÖLTÉSÉRE

Írásban jelentkezhetnek azok a női és férfi munkavállalók, akik jó szervezési készséggel, tiszta erkölccsel és legalább érettségi bizonyítvánnyal rendelkeznek. Cím: Szeged, Postafiók 29.